

ΕΤΟΣ 55ον

24 Ιουλίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (2821)

Η ΚΑΤΑΚΡΙΣΗ

Ὁ σοφός διδάσκαλος τῆς οἰκουμένης, ὁ κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου καί μιμητής τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος στή σημερινή περικοπή ἀπό τήν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή του, ὡς καλὸς ποιμένας τῶν λογικῶν προβάτων, μᾶς ἐφιστᾶ τὴν προσοχή σ' ἓνα βαρύτατο ἁμάρτημα. Μὲ μιὰ ἐρώτησή του στὴν ἐπιστολή του πού μᾶς θέτει, «σύ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλήλοτριον οἰκέτην;» (Ρωμ. 14,4), ἔρχεται νά μᾶς ὑπογραμμίσει πὼς κανένα δικαίωμα δέν ἔχουμε νά κατακρίνουμε τοὺς ἄλλους. Ἡ κατάκριση εἶναι μεγάλη ἁμαρτία. Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντολή του στὴν περίφημη ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὁμιλία του: «Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε» (Ματθ. 7,1). Μὴ, δηλαδή, κατακρίνετε καὶ καταδικάζετε τὸν πλησίον σας, γιὰ νά μὴν κατακριθεῖτε καὶ ἐσεῖς ἀπὸ τὸν Θεό. Καί στή συνέχεια ὁ Κύριος παρομοίωσε τὴν ἁμαρτία τοῦ πλησίον μὲ ληπτή ἀκίδα, μικρὸ ἄχυρο καὶ τὴν κατάκριση μὲ δοκάρη. Εἶπε ὁ Χριστὸς: «Τί δέ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δέ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκόν οὐ κατανοεῖς» (Ματθ. 7,3). Ὁφείλουμε νά εἴμαστε εἰλικρινεῖς. Πέφτουμε συχνά στό θεομίστο αὐτὸ ἁμάρτημα τῆς κατάκρισης. Κατηγοροῦμε καὶ κατακρίνουμε τοὺς ἄλλους συνανθρώπους μας καὶ μάλιστα πολὺ εὐκόλῃ, ἐπιπόλαια καὶ ἀσύνετα. Αὐτὴ ἡ συμπεριφορά μας φανερώνει μιὰ σκληρότητα πρὸς τὸν ἀδελφὸ μας καὶ προδίδει ἓναν ἐγωισμό μῆσα μας, μὰ συγχρόνως καὶ μιὰ ὑποκρισία. Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού ἡ κατάκριση γίνεται χωρὶς καμία ἀπολύτως συναίσθηση τῆς ἁμαρτίας, χωρὶς τὴν φρόνηση ὅτι καὶ ἐμεῖς εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ καὶ ὅτι ἡ κρίση ἀνήκει μόνο στὸν Θεό. Μόνο ὁ «Θεὸς εἶναι κριτὴς τῶν ἀνθρώπων δικαίων καὶ ἀδίκων» καὶ μόνο Ἐκεῖνος ὡς Δικαιοκριτὴς Θεὸς ἐρευνᾷ τὰ βάθη τῶν ἀνθρώπων. Διαφορετικά εἶναι ἀρπαγὴ καὶ σφετερισμὸς τῆς ἐξουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. γ' 11 – ιδ' 4)

Τό νέφος τῶν Μαρτύρων

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὄτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκούτου καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε εἰς ἐπιθυμίᾳς. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὡς μὲν πιστεῦει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

Μὴ ρίχνεις δηλητήριο

Μέ τὴν κατάκριση δέν κάνουμε τίποτε ἄλλο παρὰ νά ρίχνουμε δηλητήριο στὸν πλησίον μας καὶ στὴν κοινωνία μας γενικότερα. Ἄντὶ νά φέρνουμε ἀγάπη, δημιουργοῦμε καταστάσεις μίσους. Αὐτό δέ τό δηλητήριο πού προέρχεται ἀπὸ τὴν γλώσσα τοῦ κακολόγου καὶ ἀσπλάχνου μπορεῖ νά προκαλέσει οἰκογενειακά δράματα, εἶναι ἰκανὸ νά κηλιδώσει ὑπολήψεις, νά πληγώσει καρδιές, νά δημιουργήσει χίλια δύο προβλήματα στὶς ἀνθρώπινες σχέσεις. Ἡ κατάκριση γκρεμίζει, διασύρει, σκληραίνει καὶ ἀνοίγει πληγές. Εἶναι πράξη ἐπιβλαβῆς ὄχι μόνο στὸν κατακρίνοντα ἀλλὰ καὶ στὸν κατακρινόμενον ἀπ' αὐτόν.

Πῶς θὰ ἀποφύγουμε τὴν κατάκριση

Ἐάν ἐπιθυμοῦμε νά εὐαρεστήσουμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὀφείλουμε νά παύσουμε τὴν ἐνασχόληση μὲ τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων. Τό πρῶτο μέτρο πρὸς ἀποφυγὴ τῆς κατάκρισης εἶναι ἡ ἐπίγνωση τῆς δικῆς μας πνευματικῆς κατάστασης, γιὰτὶ ἐκεῖνος πού ἔχει αὐτογνωσία τῆς θέσης του ταπεινῶνεται καὶ ζητεῖ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἴδιο καὶ τὸν ἀδελφό του. Δέν ἀναδεικνύει τό σφάλμα καὶ τό παράπτωμα τοῦ πλησίον καὶ δέν τό μεγαλοποιεῖ. Ὡς ἄλλος τελῶνους τῆς παραβολῆς κοιτᾷ μόνο τὸν ἑαυτό του καὶ πόσο αὐτός εἶναι ἁμαρτωλός. Ὁραιότατα ὁ Ἄββᾶς Ἰσαάκ λέγει: «Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού γνωρίζει τὴν πνευματικὴ του ἀσθένεια. Διότι ἡ γνώση αὐτῆ τοῦ γίνεται θεμέλιο, ρίζα καὶ ἀρχὴ κάθε ἀγαθοσύνης». Ἡ εὐχὴ μάλιστα τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ τὴν ὁποία ἔλεμε κατ' ἐξοχὴν τὴν περίοδο τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ καὶ οἰκοδομητικὴ: ...«Δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμά πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου». Τό δεύτερο μέτρο γιὰ νά σταματήσουμε τὴν κατάκριση εἶναι νά δοῦμε τὸν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδέλφια, τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἡ σωτηρία παρά τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπόν τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἄς ὀπλισθοῦμε μέ τά ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καί μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καί ἀσέλγειες, ὄχι ἐρίδες καί ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυθῆτε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μή φροντίζετε διά τήν σάρκα διά νά ἱκανοποιήσετε τās ἐπιθυμίας της. Ἐκεῖνον πού εἶναι ἀσθενής κατά τήν πίστιν, νά τόν δέξεσθε, ἀλλ' ὄχι διά συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά φάγῃ ἀπό ὄλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενής τρώγει λάχανα. Ἐκεῖνος πού τρώγει, ἄς μή περιφρονῆ ἐκεῖνον πού δέν τρώγει, καί ἐκεῖνος πού δέν τρώγει, ἄς μή κρίνῃ ἐκεῖνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεός τόν ἔχει δεχθῆ. Ποιός εἶσαι σὺ πού κρίνεις ξένον ὑπηρέτην; Τό ἄνθά σταθῆ ἢ θά πέσῃ ἀφορᾶ τόν δικόν του κύριον, θά σταθῆ ὁμοίως, διότι ὁ Θεός ἔχει τήν δύναμιν νά τόν κἀνῆ νά σταθῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθῆγ. Β. Βέλλη, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πλησίον μας μέ διάθεση καί πνεῦμα πραγματικῆς ἀδελφουσύνης, συμπαθείας καί ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη εἶναι τό ὄπλο κατά τῆς ἀμαρτίας τῆς κατάκρισης. Ὁ συναμαρτωλός συνάνθρωπός μας χρειάζεται ἀγάπη καί πνευματική συνδρομή. Μόνο μέ τήν ἀγάπη θά διορθώσουμε τό κακό. Ὁ Ἰ. Χρυσόστομος πολῶ ἐπιγραμματικά τονίζει: «Βούλει διορθῶσαι τόν ἀδελφόν; Δάκρυσον, εὔξαι τῷ Θεῷ, κατ' ἰδίαν ἡβῶν παραίνεσον, συμβούλευσον, παρακάλεσον»... Ἄντί τῆς μοθηρῆς κατάκρισης, ἡ ὀρθή θέση εἶναι ἡ ἔμπρακτος ἀγάπη. Τόν πλησίον του ὁ καθένας μας «μή ἐξουθενείτω» καί «μή κρινέτω».

Βρίσκουμε στό σπουδαιότατο σύγγραμμα, τό Γεροντικό, τό ἐξῆς διδακτικό: «Ἐλεγον περί τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Μεγάλου ὅτι γέγονε καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον θεὸς ἐπίγειος· ὅτι ὡσπερ ἐστίν ὁ Θεὸς σκεπάζειν τόν κόσμον οὕτω γέγονεν ὁ ἀββᾶς Μακάριος σκεπάζων τά ἐλαττώματα, ἃ ἔβλεπεν ὡς μή βλέπων καί ἃ ἤκουεν ὡς μή ἀκούων». Μακριὰ λοιπόν ἀπό μᾶς ἡ κατάκρισις.

Ἄρχιμ. Χ. Π.

24 Ἰουνίου 2007: ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ, Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως († 1765).

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Ἰουλίου, Ε' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α' Κορ. ιβ' 27 - ιγ' 8 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. π' 28 - θ' 1.

**ΣΥΝΟΔΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΡΟΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Στά πλαίσια του έορτασμού της Θρονικής Έορτης της Εκκλησίας της Ελλάδος, επί τη ιερῇ μνήμῃ του Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς Ἀποστόλου Παύλου, πληροφοροῦμε τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες τῆς Φ.Κ., πὼς στὴν Ἀθήνα θὰ λάβουν χώρα οἱ ἐξῆς Συνοδικές Ἐκδηλώσεις:

α) Τὴν κυριόνημο ἡμέρα, Πέμπτη 29 Ἰουνίου ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ ὥρας 7 π.μ. θὰ τελεσθεῖ στὸν Ἱ. Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν Συνοδική Θ. Λειτουργία Προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου μὲ τὴν συμμετοχὴ καὶ Ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

β) Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπὶ τοῦ Βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ περὶ ὥραν 7 μ.μ. θὰ τελεσθεῖ ὁ καθιερωμένος Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, συμπαραστατομένου ἐπίσης ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτῶν Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν Σεβασμιωτῶν Τιμίων Ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου (†1938)

Ἦχος δ΄. Κανόνα Πίστεως

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, εὐφροσύνης γεραίρομεν τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τάς βασάνους διὰ Χριστόν, τό σεπτόν σου μαρτύριον· ἄγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀκοῦστε στὸν Ραδιοφωνικό Σταθμό

**τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «Συγγραφεῖς καὶ κείμενα»,
μὲ τὴν Συγγραφέα Ζωὴ Κανάβα, κάθε Κυριακὴ στίς 21.30**

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm